

طرح «یک تابستان با شاهنامه»

کودکان و نوجوانان بسیاری را برای آموزش به آرامگاه فردوسی کشاند

نشان شاهنامه بر شانه بچه‌های توس

۵۴

عکس: نرجس شاکری/شهرآرا

نوجوانان بیسبالیست منطقه ۱۱، به عنوان نماینده استان در اردوی انتخابی تیم ملی حاضر هستند

بچه‌های منطقه ما
به دنبال کلاه تیم ملی

۶

همسایه به همسایه، دیدار سی‌ام، سیدرضی ۵۵

۲ گذشتن از مال دنیا
به خاطر همسایه

اهالی توس در آستانه بازگشایی مدارس دبستان صفاریان را مرمت می‌کنند

۷ «مهر» متفاوت دانش‌آموزان کلاته برفی

همسایه به همسایه، دیدار سی ام، سیدرضی ۵۵

گذشتن از مال دنیا به خاطر همسایه

فاطمه سیرجانی اکوچه سیدرضی ۵۵ پر است از همسایه های خوب و همدلی که برای کار خیر با هم رقابت دارند. همسایه هایی که رسم همسایه داری را خوب بلدند. آن ها به هر بهانه و مناسبتی دور هم جمع می شوند برای به جا آوردن صله رحم و گاه با خبر شدن از حال هم تا اگر کسی در محله مشکلی دارد. دست به دست هم دهند برای گره گشایی از کارش. غلامعلی غلامی نخستین فردی است که اهالی کوچه به عنوان یکی از همسایه های خوب محله معرفی می کنند: کسی که همیشه در کار خیر پیش قدم است.

● باید در محله مدارا کنیم

حاج غلامعلی ۷۱ سال دارد و حدود ۲۵ سال می شود که به محله شهید رضوی آمده است. مهربانی او زبانزد کوچک و بزرگ محله است. کسی نیست مشکلی داشته باشد و حاج غلامعلی برای رفع آن پیش قدم نشود. او کلید دار و خادم افتخاری مسجد ولیعصر (عج) است که گاه در نبود امام جماعت ردای پیش نمازی هم می پوشد و مورد احترام و اعتماد است.

محمد تقی قربانیان که همسایه اوست، می گوید: نمی شود برای یکی از اهالی محله مشکلی پیش بیاید و حاج غلامعلی اولین کسی نباشد که برای باز کردن گره از کار آن بنده خدا داوطلب نشود.

حاجی غلامی معتقد است رسم همسایه داری همین است که درد و مشکل همسایه را از خودت بدانی و اگر کاری از دستت برمی آید، برای او قدمی برداری. او محبت و مهربانی را دلیل نزدیکی دل ها می داند که سبب الفت و نزدیکی بیشتر همسایه های یک محله در غم و شادی هم می شود. این همسایه خوب محله شهید رضوی می گوید: اول باید فرهنگ مدارا را ترویج کنیم و بعد از آن به فکر گفت و گو در محله باشیم؛ این کار باعث می شود دل اهالی محله به هم نزدیک شود.

● سرسبزی محله با پیگیری های حاج محمدحسین

محمد حسین مجاور را حاج غلامعلی معرفی می کند: یکی دیگر از قدیمی های دغدغه مند محله که برای آبادانی آن تلاش بسیار کرده است. بوستان محله با پیگیری ها و دوندگی های او یکی دیگر از همسایه های قدیمی از زمین خاکی به بوستانی سرسبز تبدیل شده است. او تعریف می کند: وقتی به این محله آمدم، زمین افتاده ای کنار مسجد بود که به محل ریختن زباله و نخاله تبدیل شده بود. چون کنار مسجد بود و وجهه خوبی نداشت، با آقای «اکبری» نامی که معلم بود، پیگیری و نامه نگاری با شهرداری و آستان قدس رضوی را شروع کردیم. نتیجه اش هم این بوستان سرسبز در همسایگی مسجد شد. مجاور درباره خصلت یک همسایه خوب می گوید: در آیات و روایات بر همسایه داری تاکید فراوان شده است. نشانه مسلمان واقعی این است که از حال همسایه خود خبر داشته باشد؛ آزارش به کسی نرسد و کارها و قدم هایی بردارد که برایش خدا پدربیا مرزی داشته باشد.

● در عمل باید ثابت کرد

حاج ابوتراب نیک رفتار نود و دو ساله را همسایه اش

حاج محمد حسین معرفی می کند: پدر شهیدی که کم حرف می زند. او ایمانش را در عمل به دستورات دین نشان می دهد. حاج محمد حسین تعریف می کند: این پدر شهید در کارهای خیر و گره گشایی از کار خلق همیشه پای کار است.

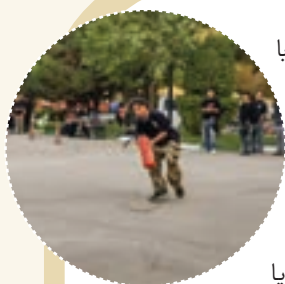
مجاور از ماجرای چند سال قبل در محله و جواب کردن یکی از همسایه ها از سوی صاحب خانه ای می گوید و مستأجر و رشکسته اما آبروداری که به ریختن اسباب و اثاثیه اش در کوچه تهدید شده بود. خبر که به گوش این پدر شهید می رسد، بی درنگ طبقه ای از منزلش را که همان زمان برای اجاره به دفتر املاک سپرده بود، به آن خانواده می دهد.

حاج ابوتراب درباره آداب و رسوم همسایه داری می گوید: خواب بر مسلمان حرام است اگر همسایه اش دغدغه نان داشته باشد یا نگرانی بابت سرپناهی. این مسلمانی نیست که تو داشته باشی و غمت نباشد. او رسم همسایه داری را گذشت و ایثار برای همنوع و در راه خدا می داند و معامله ای پراز منفعت دنیوی و اخروی.

مانور جمعیت دوام ثامن در بوستان گل ها توجه جوانان را به امداد رسانی جلب کرد

چقدر آماده ایم؟

بهشتی اعضای جمعیت دوام ثامن شهرداری منطقه ۱۱ با حضور در بوستان گل ها، در میان جوانان مانور احیای قلبی ریوی برگزار کردند. این اقدام فرهنگی و آموزشی که از سوی شورای اجتماعی محله دانشجو مصوب شده بود، تمرین مناسبی برای سنجش میزان آمادگی جسمانی جوانان محله بود.

مسئول برگزاری این برنامه می گوید: مانور سی پی آر یا همان احیای قلبی ریوی باعث شد تعدادی از جوانان از فرصت فراغت خود در پارک استفاده کنند و میزان آمادگی جسمانی خود را بسنجند.

اشرف نعیمی توضیح می دهد: علاوه بر این به افرادی که در پارک حاضر بودند و به جمع ما پیوستند، نحوه اطفای حریق آموزش داده شد تا در مواقع ضروری به کار آن ها یا افراد دیگر بیاید. با این تست ها افراد متوجه میزان آمادگی جسمانی و سلامتی درونی خود می شوند.

به گفته نعیمی باتوجه به استقبال شهروندان از این طرح، در روزهای آینده این برنامه در سایر بوستان های منطقه اجرایی خواهد شد.

چمن پارک ملت، پاتوق ورزش و خانواده

یکی از بزرگ ترین رویدادهای ورزشی شهر، از ۲۹ شهریور در زمین چمن طبیعی بوستان ملت آغاز می شود. جشنواره «خانواده ورزش» به همت سازمان فرهنگی و اجتماعی شهرداری مشهد برپا می شود. این رویداد تا ۲ مهرماه ادامه دارد و شهروندان می توانند از ساعت ۱۶ الی ۲۱ به تماشای برنامه ها بنشینند و بایکدیکر به بازی های تعاملی بپردازند.

طناب زنی در چهل بازه

بوستان چهل بازه در این هفته، میزبان رقابت ورزشی پرهیجان طناب زنی محلات مشهد بود. در این مسابقه حدود صد ورزشکار حاضر شدند و توانایی خود در رشته طناب زنی را به نمایش گذاشتند. مسابقه طناب زنی محلات مشهد در دو بخش جاگینگ و انفرادی و در پنج رده سنی برای آقایان برگزار و در پایان به نفرات برتر جوایزی اهدا شد.

تبلیغات غیرمجاز، ممنوع!

نیروهای سد معبر منطقه ۱۱ اقدام به جمع آوری تبلیغات محیطی غیرمجاز کردند. این اقدام در راستای صیانت از حقوق شهروندان و همچنین حفظ زیبایی بصری شهر در معابر اصلی منطقه انجام گرفت. به این ترتیب بیش از چهل مورد تبلیغات بنری در فضای منطقه جمع آوری شد.

شما می توانید اخبار کوچه و خیابان خود را به شماره ۰۹۳۶۰۶۷۲۶۰۱ در پیام رسان ایتا بفرستید.

۱۲

● گردشگران و اهالی توس پای درس شاهنامه

جلسات گرم و صمیمانه خوانش شاهنامه هفته به هفته شلوغ تر و پرمخاطب تر می شود. این نشست تخصصی که از اواسط تابستان آغاز شده است، هر هفته روزهای پنجشنبه ساعت ۱۰ در آرامگاه فردوسی برگزار می شود. علاوه بر مخاطبان ثابت که از اهالی توس هستند، گردشگران و مسافران هم از این برنامه استقبال کرده اند و مایل هستند دقایق را صرف آشنایی بیشتر با شاهنامه و فردوسی کنند. در این برنامه فرهنگی و ادبی، استادان حاضر علاوه بر خوانش اشعار حماسی شاهنامه، ابعاد داستان ها و همچنین برخی خصوصیات شخصیتی فردوسی و اشعار او را برای مخاطبان تشریح می کنند.

● رقابت بچه های توس در بازی های بومی

بهشتی بچه های توس طی رقابتی پرنشاط در مسجد محله کلاته برفی، قدرت، سرعت و توانایی های بدنی خود را نشان دادند. رقابت در بازی های بومی و محلی برای اولین بار در مسجد امام حسن مجتبی (ع) برگزار شد و حدود سی دختر و پسر در بخش های مختلف با هم رقابت کردند. فعالان محلی این برنامه را با همکاری هیئت امنای مسجد برگزار کردند و بچه ها از یک قل دو قل گرفته تا طناب کشی، خط بازی، طناب زنی، وسطی و چوب کشی را بازی کردند و به نفرات برتر هر بخش هم جوایزی اهدا شد. در این رقابت اتفاق خوبی هم برای بچه های توس رقم خورد و با توجه به حضور مربیان استعداد یاب، چند نفری برای رقابت های طناب زنی و طناب کشی شهرستان و استان شدند.

● بازگشت هیجان به گود فردوسی

پهلوانان توس از هفته گذشته، بار دیگر در گود کشتی فردوسی با یکدیگر سرشاخ شدند تا در این میدان کهن زور آزمایی کنند. رقابت های کشتی با چوخه گود فردوسی به همت پهلوانان پیشکسوت این دیار و با همراهی کمیته کشتی با چوخه استان خراسان رضوی پس از یک سال دوباره پا گرفته است. این دوره از رقابت ها در هشت هفته و عصرهای جمعه برگزار می شود به این ترتیب که در هر هفته حدود صد ورزشکار در سه رده سنی نونهالان، نوجوانان و بزرگسالان با هم رقابت می کنند. برگزاری این رقابت های پرتعداد در توس باعث شده است هیجان دوباره به گود با سابقه محله فردوسی برگردد.

● مهربانی اهالی اکبرآباد با هم محلی ها

اهالی اکبرآباد با تهیه بسته های کمک معیشتی به یاری هم محلی های خود رفتند. این اقدام خداپسندانه به همت هیئت کریم اهل بیت (ع) تدارک دیده شد و در نتیجه آن، حدود چهل بسته کمک معیشتی بین اهالی توزیع شد. بسته های تهیه شده شامل مواد غذایی و خوراکی مانند برنج، مرغ، ماکارونی و پنیر بود.

احداث بولوار رضویه در مراحل پایانی

پروژه احداث بولوار رضویه که از ابتدای امسال آغاز شده است، به مراحل پایانی کار نزدیک می شود. این طرح پاسخی به مطالبه یک دهه ای ساکنان و صنعتگران است که به همت شهرداری منطقه ۱۲ در حال پیشرفت است. بولوار رضویه با اعتبار ۶۲۰ میلیارد ریالی احداث می شود و بولوار آیت... هاشمی رفسنجانی را به بولوار سجادی متصل می کند.

پارک مینیاتوری با زیرپیرایی می شود

بوستان موضوعی مینیاتوری محله نقویه در ماه های آینده چهره جدیدی به خود می گیرد. احیای این پارک زیبا در دستور کار شهرداری منطقه ۱۲ قرار گرفته است تا آلمان های مینیاتوری تاریخی بیشتری در معرض دید عموم قرار گیرد. طبق تصمیم مدیران شهری مقرر است که ۳۲ آلمان جدید شامل بناهای تاریخی در این بوستان نصب شود.

شاهنامه ۲۷ دیگر خاکی نیست

در ادامه پروژه های عمرانی در محدوده منفصل شهری توس، خیابان شاهنامه ۲۷ چهره جدیدی به خود گرفت. این معبر محله چهار برج به همت اداره عمران و حمل و نقل منطقه آسفالت شد. آسفالت خیابان شاهنامه ۲۷ در مساحت ۹۰۰ متر مربع و با اعتبار حدود ۸ میلیارد ریال اجرایی شد.

۱۲

بهشتی گنجینه و موزه آرامگاه فردوسی، هفته گذشته، با فضایی جدید برای حضور بازدیدکنندگان بازگشایی شد. مدیر مجموعه فرهنگی و تاریخی فردوسی با بیان این خبر گفت: موزه فردوسی بعد از تعطیلی کوتاه مدت، با فضایی متفاوت و متناسب با محدوده تاریخی توس در روز مردم شناسی بازگشایی شد.

رضا یوسفی با اشاره به تغییرات ظاهری و محتوایی موزه گفت: در ظاهر گنجینه تغییراتی ایجاد شده است و با افزایش روشنایی و روح بخشی به فضا، به استقبال بازدیدکنندگان رفته ایم.

او ادامه داد: البته تغییر اساسی در آثار مجموعه صورت گرفته است؛ به این ترتیب که آثار غیر مرتبط با توس و آرامگاه فردوسی به مکان های دیگر منتقل شده و گنجینه های مفهومی نزدیک به توس و فردوسی به موزه آورده شده است.

یوسفی در ادامه گفت: فضای جدید موزه با محوریت توس، شاهنامه و فردوسی با زیرپیرایی شده و هدف از اجرای این طرح، جریان سازی محتوایی در فضای موزه بوده است.

مدیر مجموعه فردوسی از بازپیرایی فضای داخلی موزه آرامگاه خبر داد

گنجینه ای

فقط با محوریت

توس و فردوسی

طرح «یک تابستان
کودکان و نوجوانان بسیاری را برای

نشان ش بر شانه بچه

فاطمه شوشتری تابستان امسال، بچه های توس، فضای متفاوتی را تجربه کردند. آن ها تعطیلاتشان را با شاهنامه گذراندند و هر روز ابیات و داستان های شاهنامه را با لاو پایین کردند تا یاد بگیرند چطور سرباز فرهنگی خطه ای باشند که از آب و خاکش، فردوسی رشد یافت.

حالا بعد از دوماه آموزش، این بچه ها از نقالی داستان های شاهنامه سر در می آورند، هفت خان رستم را روایت می کنند، می توانند تعدادی از ابیات و داستان های شاهنامه را رمزگشایی کنند و از همه مهم تر شش خطه کتابی شده اند که تاپیش از این به اندازه چند درسی، کتابت و درسی مدرسه از آن می دانستند. درست اول تابستان بود که با فراخوان مدیریت آرامگاه فردوسی، از اهالی محلات بولوار شاهنامه خواسته شد

این داستان آن قدر برایم جذاب بود که وقتی به خانه رسیدم، چندین بار برای پدر و مادرم تعریفش کردم.

وطن پرست باشیم

مینا پها درمی گوید خانواده اش از چند نسل قبل ساکن محله فردوسی بوده اند و این خاک را دوست دارد. اواز تاثیر معلم فارسی اش در علاقه مندی اش به شاهنامه می گوید و اینکه این کلاس ها چقدر بر اطلاعاتش درباره فردوسی و شاهنامه افزوده است.

مینا که چند تن از دوستانش را هم تشویق کرده که به این کلاس ها بیایند، درباره حس جدیدی که بعد از آموزش دارد، چنین می گوید: مربی های ما خیلی زیبا داستان های شاهنامه را تعریف کردند و من که کتاب زیاد می خوانم، الان می گویم هنوز داستانی هایی که مثل شاهنامه بی نظیر باشد، نخوانده ام. با خوانش داستان هادر کلاس های تابستان یاد گرفتم قدر خاکمان را بدانیم، وطن پرست باشیم و حتی به یک برگ درخت از کشورمان و به خصوص محله مان آسیب نرسانیم. از طرف دیگر آن قدر داستان هایی که استاد مان تعریف کرد، برایم شیرین بود که تصمیم گرفتم به جای کتاب داستان های خارجی، داستان های شاهنامه را بخوانم.

حالا دیگر به هفت خان تسلط دارم

ریحانه زارع بیشتر از بچه های دیگر دوست دارد برایمان بگوید در این کلاس ها چه چیزی نصیبش شده است. اول از همه تند تند هفت خان رستم را برایمان نام می برد.

علاقه او به شاهنامه به مدرسه و حضورش در برنامه شعر خوانی برمی گردد؛ «چند بیت شاهنامه را حفظ کردم و در مدرسه برای معلمم خواندم. حتی وقتی در خانه راه می روم، با خودم شعر زمزمه می کنم و سعی می کنم ابیات بیشتری حفظ کنم. با همین علاقه در کلاس های تابستان سعی

کردم هفت خان را با ابیاتی مربوط به هریک از خان ها حفظ کنم و حالا مسلط به آن شده ام و با جان و دل برای خانواده و دوستانم می خوانم، یاسمن دلیر هم مثل ریحانه با این آموزش هادر برای نقالی شاهنامه تلاش می کند. حرف او این است که کلاس ها و لوپیک روز در هفته ادامه پیدا کند و از طرف دیگر چون بچه ها بیشتر به نقالی علاقه مند هستند، در جلسات آموزشی نقالی شاهنامه، از نقالان بزرگ این حرفه دعوت شود که بچه ها نحوه اجرا را هم ببینند.

مرور عصر یخبندان در شاهنامه

مهدی شمس، سن و سال چندانی ندارد، اما مادرش برای شرکت در این کلاس ها او را به آرامگاه می آورد و منتظر می ماند تا کلاسش تمام شود. مهدی عاشق بخش داستان خوانی شاهنامه و تئاتر است. با وجود سن کمش، چهار داستان از شاهنامه را ما هرانه تعریف می کند. او می گوید: با این کلاس ها با داستان آفرینش آشنا و متوجه شدم عصر یخبندان در دوران سیامک بوده و داستانش در شاهنامه بیان شده است. بعد از شنیدن این داستان، دیگر مثل قبل، عاشق انیمیشن عصر یخبندان خارجی نیستم.

پنج روز در هفته پای درس حماسی

بچه ها سر کلاس آموزش آن قدر شوخ و شنگ هستند که گویی به اردو آمده اند، اردوی فرهنگی. خیلی هایشان هنوز عقربه های ساعت به ۱۰ نرسیده، خودشان را به آرامگاه فردوسی می رسانند و با کتاب های داستانی که بیشترش تیرتیر شاهنامه و فردوسی دارند، پشت نیمکت و میز های چیده شده در سایه درختان باغ فردوسی می نشینند تا مربی از راه برسد. خلاف دخترها، پسر ها همیشه یک توپ هم به همراه دارند که تا آمدن مربی، گوشه ای سرگرم بازی شوند. شور و شعف آن ها در اوج بازی که با دیدن مربی نشان می دهند، عجیب است.

شور و شوقی که بچه ها در روزهای اول برگزاری طرح «یک تابستان با شاهنامه» به آموزش نشان دادند، باعث شد کلاس ها از یک روز در هفته به پنج روز در هفته ادامه یابد. حالا این دختران و پسران علاقه مند، روزهای شنبه شاهنامه و نقالی را می آموزند، یکشنبه ما فاهیم و رمزگشایی های ابیات و داستان های شاهنامه را آموزش می بینند، روزهای دوشنبه با آیین های باستانی در شاهنامه آشنا می شوند، روزهای سه شنبه اشکال شاهنامه را در قالب کار دستی در می آورند و یاد می گیرند چطور با گل سفال، مجسمه های مربوط به شاهنامه را بسازند و روزهای چهارشنبه هم با آموزش تئاتر برای نقالی بهتر آماده می شوند.

پاجای پای پدر بزرگ

در میان دختران، مریم با علاقه زیاد و ما هرانه نقالی می کند. دوستانش هم مشتاقانه چشم به حرکات دست و صورت او دوخته اند و هر چند دقیقه یک بار برایش دست می زنند.

مریم امین پور با گذراندن این کلاس ها حالا بیشتر از همیشه برای نقال شدن شوق دارد و حتی دوست دارد در آینده این هنر را حرفه ای تر ادامه دهد. این نوجوان محله فردوسی که می توان هر روز او را در کلاس ها پیدا کرد، می گوید در کلاس های تابستانه بیشتر با شاهنامه آشنا شده است؛ «پیش از این برای اهالی این محله کلاس آموزشی برگزار نشده بود تا فردوسی و شاهنامه را بیشتر بشناسند. اما خود من به خاطر نقال بودن مرحوم پدر بزرگم، قاسم امین پور، تا حدودی با شاهنامه آشنا بودم. در این کلاس ها یاد گرفتم چطور نقالی را با حرکات اجرا کنم. از طرف دیگر چون ابیات و داستان های شاهنامه رمزگشایی شد، به حفظ کردن شاهنامه هم علاقه پیدا کردم و در طول دوماه موفق شدم داستان و ابیات مربوط به کیومرث و بخش های ستایش و آفرینش را حفظ کنم.»

راوی شاهنامه در خانه

نرجس، فاطمه و کوثر سه خواهری هستند که با هم در کلاس های «یک تابستان با شاهنامه» شرکت می کنند.

کوثر سیزده ساله بیشتر از خواهرانش با شاهنامه آشناست که دلیل آن را کتاب های درسی کلاس دوم، پنجم و ششمش می داند.

او می گوید: می دانستم فردوسی سی سال برای کتابش زحمت کشیده است، اما وقتی خانم توکلی فرایات داستان های آن را رمزگشایی کرد، تازه متوجه شدم شاهنامه چه گنجی است.

نرجس و فاطمه هم مثل خواهرشان در این کلاس ها بیشتر با شاهنامه آشنا شده اند؛ البته چون سنشان کم است، عاشق بخش ساخت کار دستی هستند. نرجس می گوید: با ساخت کار دستی، داستان های شاهنامه را هیچ وقت فراموش نمی کنیم؛ مثلاً وقتی کار دستی آتش و هوشنگ را ساختیم، متوجه شدم که داستان خلق آتش در شاهنامه چگونه است.

نفس کشیدن در دیار فردوسی را قدر بدانیم

طرح، یک تابستان باشاهنامه، نخستین طرحی بود که در قالب آموزش برای کودکان و نوجوانان در آرامگاه فردوسی به اجرا درآمد. ایده اولیه آن را مسئول مجموعه تاریخی و فرهنگی آرامگاه فردوسی داد و شورای اجتماعی محلات و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان مستقر در آرامگاه را برای اجرا و وسط میدان آورد.

مسئول مجموعه تاریخی و فرهنگی آرامگاه فردوسی معتقد است برای آشنایی کودکان و نوجوانان توس با فردوسی و شاهنامه باید قدم بیشتری برداشته شود و در توضیح طرح چنین می گوید: حرف من همیشه این است که وقتی بچه های توس درباره توس، فردوسی و شاهنامه شناخت پیدا کنند می توانند خدمات بهتری به این خطه ارائه دهند. باید آن ها بدانند که در جایی نفس می کشند که بزرگانی مثل فردوسی بوده اند و حافظ آن باشند.

طبق گفته های رضایوسفی طرح یک تابستان باشاهنامه، با همین هدف در خرداد با همراهی هشت مربی که داوطلبانه پای کار آمدند، آماده اجرا شد تا کودکان بلافاصله بعد از تعطیلی مدرسه آموزش ببینند اما جنگ دوازده روزه و بعد از آن تعطیلی ها طرح را به تعویق انداخت و از اواخر تیرماه بسیاری از کودکان و نوجوانان بولوار شاهنامه سر کلاس این آموزش هانگشتند.

او با تأکید بر اینکه این بچه ها باید باشاهنامه مأنوس شوند و سفیران زبان فارسی و شاهنامه در مدارس و بین خانواده ها باشند، می گوید: برای همین سطح آموزش را رساندیم به میزان درک آن ها؛ یعنی بازبان خودشان آن ها را با نقالی، داستان های شاهنامه، آیین ها، ابیات و رمزهایشان و... آشنا کردیم.

یوسفی معتقد است این بچه ها که همسایه آرامگاه به شمار می آیند، باید طوری آموزش ببینند که از ظرفیتشان در آینده در آرامگاه استفاده کنند. البته به گفته او مجموعه هم برنامه های تشویقی دارد؛ اینکه در جشن و برنامه های داخل آرامگاه از ظرفیت همین کودکان و نوجوانان استفاده کنند.

مسئول مجموعه تاریخی و فرهنگی آرامگاه فردوسی که از استقبال خوب بچه ها از این برنامه در تابستان می گوید، اشاره می کند که با باز شدن مدارس، آموزش های رایگان قالب متفاوتی پیدا خواهد کرد.

برقرار کنند.

او این حضور داوطلبانه را به نیت شادی روح مرحوم پدرش پذیرفت که سال ها معلم ادبیات بود و اولین جرقه های شناخت فردوسی و شاهنامه را در وجود او روشن کرد.

گوش شنوای بچه های توس

مهماسرزیار سال هاست در مدارس درس شاهنامه می دهد و امروز خودش را مدیون فردوسی و شاهنامه می داند.

شبه هر هفته بچه ها به شوق یاد گرفتن نقالی، سر کلاس هایش در آرامگاه حاضر می شوند و او برایشان از شاهنامه می گوید و نقالی آن. البته که خود سرزیار تأکید می کند در آموزش ها بیشتر دنبال این بود که بچه ها ابتدا با شاهنامه آشنا شوند بعد نقالی را شروع کنند؛ هر کار مقدمه ای دارد و مقدمه نقالی هم شناخت خوب شاهنامه است. البته می توان متنی به بچه داد و گفت حفظ کند و نقالی اش را اجرا کند، اما این کار آورده ای ندارد. به همین دلیل در این دوماه تلاش کردم بچه ها ابتدا با پندهای شاهنامه آشنا شوند و بعد نقال آن شوند. او تعریف می کند: این بچه ها واقعا به شاهنامه علاقه مند بودند؛ برای همین هر روز می دیدم کتابشان را زیر بغل زده اند و خودشان را به کلاس ها رسانده اند و از بینشان، چند نفر هم در نقالی پیشرفت خوبی داشتند.

بچه هایی سرشار از شوق آموختن شاهنامه

سارا مروی نیا، مسئول آموزش تئاتر در این طرح است تا بچه ها یاد بگیرند چطور نقال بهتری باشند.

او که سال هاست با زرس انجمن صنفی کودکان و نوجوانان در نمایش و تئاتر است، می گوید: کودکی، شکل دهنده زندگی فرد در آینده است. پس اگر نهالی در این دوران در وجود کودک کاشته شود، حتما ریزی ریشه می زند و سر برمی آورد. بهترین روش برای اینکه شاهنامه شناسانده شود، همین بچه ها هستند.

مروی نیا می گوید: من در این طرح به بچه ها یاد می دادم چطور حس ها را در حکایت بیان کنند و در حالت های مختلف چطور برخوردی داشته باشند تا آماده نقالی شوند. بین آن ها بچه هایی حضور داشتند که بدون هیچ زمینه آموزشی، بسیار با استعداد بودند.

به گفته این مربی، این کودکان سرشار از شوق آموختن شاهنامه هستند؛ حالیکه دوست دارد بازیگر نقشی از شاهنامه باشد، دیگری دوست دارد نقالی کند و آن یکی دوست دارد قصه گوی آن باشد.

تابستان باشاهنامه
آموزش به آرامگاه فردوسی کشاند

شاهنامه بچه های توس

کودکان و نوجوانان نشان را در تابستان به این مجموعه سپارند. قرار هم این بود که در قالب طرح «یک تابستان باشاهنامه»، کودکان و نوجوانان این محدوده بیشتر با شاهنامه آشنا شوند تا در آینده، آن ها که در جوار آرامگاه فردوسی زندگی می کنند، سربازان میراث فرهنگی و محافظان زبان فارسی باشند.

با این کار ارزشمند، طی دوماه مرداد و شهریور، بچه های زیادی به رایگان آموزش دیدند و هنر تعدادی از آن ها را در جشن سده که ۱۰ مهر امسال در آرامگاه فردوسی برگزار می شود، خواهیم دید.

گزارش پیش رونگهی دارد به این طرح خلاقانه که باعث شد همسایه های آرامگاه فردوسی بیشتر با شاهنامه آشنا شوند.

نوجوانان بیسبالیست منطقه ۱۱، به عنوان نماینده استان در اردوی انتخابی تیم ملی حاضر هستند

بچه های منطقه ما به دنبال کلاه تیم ملی

فاطمه سیرجانی | تابستان سه

سال قبل بود که سی نوجوان از محلات مختلف

شهر در زمین چمن انتهایی بوستان پرستو گرد هم آمدند

تا در تست انتخابی تیم بیسبال نونهالان کمتر از پانزده سال

استان خراسان رضوی شرکت کنند. از بین آن پسرهای پرانرژی، تیمی تشکیل شد که حضور در دور رقابت کشوری را تجربه کرد. این دو فرصت در سال گذشته همراه شد با کسب مقام سوم و نایب قهرمانی کشوری که برای این تیم نوپا رقم خورد. به واسطه حمایت شهرداری منطقه ۱۱ از بیسبال و همچنین وجود زیرساخت های مناسب در این منطقه، اکثر اعضای این تیم از اهالی منطقه ۱۱ هستند و در این مدت، کنار هم تمرین کرده اند.

اعضای تیم منتخب نوجوانان بیسبالیست استان خراسان رضوی، این روزها در اردوی انتخابی تیم ملی در کرج حاضرند و برای قرار گرفتن در ترکیب تیم ملی نوجوانان تلاش می کنند.

برای گفت و گو با مربی و بازیکنان تیم بیسبال نوجوانان استان، راهی زمین چمن بوستان پرستو می شویم. این تیم هشت نفره، هیچ فرصتی را برای تمرین از دست نمی دهد، حتی در گرمای ساعت ۲ ظهر!

نوجوانان امروز، بزرگ سالان قدرتمند آینده

گوشه دنج زمین و جایی دور از ضربات سنگین توپ بیسبال را برای گفت و گو با مربی تیم انتخاب می کنیم. احمد رمضان زاده از شکل گیری تیم بیسبال نوجوانان در حدود سه سال قبل برای نخستین بار در کشور می گوید و به تیم استان اشاره دارد که در آغاز راه شکل گیری خوش درخشیده است.

او که خود از بازیکنان موفق در رشته بیسبال است و حضور در رقابت های بین المللی و قهرمانی های پیاپی را تجربه کرده است، می گوید: ما نماینده هیئت انجمن های ورزشی استان هستیم که زیر نظر فدراسیون فعالیت دارد و با توجه به خط مشی انجمن که سرمایه گذاری و اهمیت دادن به بیسبال پایه برای داشتن تیم قدرتمند بزرگ سالان در سال های آینده است، از سه سال قبل، تیم بیسبال نوجوانان کمتر از پانزده سال استان خراسان رضوی تشکیل شد.

رمضان زاده ظرفیت بچه های بیسبال منطقه ۱۱ و شهر مشهد را عالی توصیف می کند و امیدوار است باز ساخت هایی که در این منطقه فراهم شده و تمریناتی که در هفته اخیر سپری شده است، زمینه قهرمانی و رسیدن به ترکیب تیم ملی برای اعضای تیم هشت نفره استان فراهم شود.

تجربه کار با چوب و توپ

آریا دبیریان قوچانی چهارده سال دارد و قرار بود والیبالیست شود اما انتخاب نشدنش برای اردوی انتخابی تیم ملی، قضا و قدری بود که باعث شد سراز تیم بیسبال درآورد. او که اسمش در فهرست منتخبان اردوی تیم ملی است، می گوید: قبل از آمدن به این تیم، کمترین شناختی از بیسبال نداشتم. اما الان بعد چند سال در این رشته، حرفه ای هستم و همه قوانینش را می دانم.

سبحان نصارزاده هم سه سال قبل از طریق همکاران پدرش متوجه تشکیل تیم بیسبال نوجوانان شد. او هم مثل بیشتر هم تیمی ها قبلا شناختی از این رشته ورزشی نداشته و فقط می دانسته بیسبال، چوب و توپ دارد. خاطره نخستین حضور سبحان در رقابت های قهرمان کشوری ۱۴۰۲ به زمین بیسبال استاندار کرج برمی گردد؛ تنها زمین استاندار برای این رشته ورزشی در کشور که دومی ندارد.

حضور در تیم های مطرح جهان ولیگ برتر کشورمان از آرزوهای ورزشی این نوجوان ساکن محله فارغ التحصیلان است.

به دست آوردن موفقیت با دقت و سرعت

طاها عاطفی دیگر عضو تیم است که پدرش در جوانی بازیکن بیسبال بوده است و آشنایی مختصری با این رشته ورزشی دارد.

او که دیرتر از هم تیمی ها متوجه تشکیل تیم نوجوانان استان در رشته بیسبال شده است، با یک سال تأخیر به عضویت تیم درآمد. او از اینکه قرار است به اردوی انتخابی تیم ملی بروند، بسیار خوشحال و البته امیدوار است که جزو هجده عضو انتخابی برای اردوی بعدی باشد.

پست شورت استاپ، پستی کلیدی و حساس در ورزش بیسبال است که کوروش مهجوری این پست را دارد؛ پسرک ریزنقش اما تند و تیزی که از ابتدای تشکیل تیم، با بازیکنان همراه بوده است.

مهجوری، دقت و سرعت در بازی را در موفقیت تیم و کسب امتیاز بسیار مؤثر می داند؛ دو مؤلفه ای که در تیم بیسبال نوجوانان استان جافته و نتیجه اش، کسب دو مقام کشوری از ابتدای پاگرفتن تیم است.

همراه هم می شویم تا تیم ملی

شماره ۱۰ تیم بیسبال نوجوانان استان، امیرعباس فولادین است که قرار بود فوتبالیست شود. او در تیم ستاره ساز تالیگ استان هم پیش رفت اما شانس با او یار نبود و آسیب به زانو، او را از دنیای فوتبال دور کرد. سپس از طریق دوستی به مربی وقت این تیم بیسبال معرفی شد. امیرعباس هم به آینده و همراه شدن با دوستانش در ترکیب تیم ملی خیلی امیدوار است.

شریف حسینی، بازیکن پست پیچراست، شریف هم مثل بیشتر هم تیمی ها قبل ورود به میدان بیسبال هیچ شناختی از این بازی نداشته است. او هم امید دارد یکی از بازیکنانی باشد که قرار است سال آینده برای حضور در بازی های آسیایی راهی فیلیپین شوند.

ناشناخته اما پر از هیجان

امیررضا خجسته و علیرضا درودی، دو عضو از تیم هشت نفره اعزامی به اردوی انتخابی تیم ملی هستند. امیررضا با صلابت از انتخابش می گوید و آمادگی بدنی که در این سه سال تقویت شده است تا او در زمینه، قدرت و سرعت را با هم داشته باشد.

او بیسبال را ورزشی ناشناخته می داند که پر است از هیجان و انرژی، خجسته که فوتبال را هم در برنامه ورزشی اش به صورت تفننی دنبال می کند، بیشترین وقتش را به تمرینات بیسبال اختصاص داده است.

علیرضا درودی آخرین عضو تیم است که با او گفت و گو می کنیم. علیرضا از ذوقی می گوید که برای حضور در اردوی پیش رو دارد؛ ذوقی شبیه اولین حضور در رقابت های کشوری و شیرینی کسب نایب قهرمانی آن مسابقه. علیرضا هم این روزها با انگیزه است تا رسیدن به پیراهن تیم ملی را در همین سن کم تجربه کند.

زمان یک ساعت و نیمه تمرین تیم به پایان رسیده است و بچه ها مشغول جمع کردن توپ های وسط زمین هستند. رمضان زاده می خواهد پایان این گفت و گو را به قدر دانی و تشکر از همه دست اندرکاران ورزش بیسبال در استان خراسان رضوی اختصاص دهیم که به این ورزش بهادادند.

اهالی توس در آستانه بازگشایی مدارس، دبستان صفاریان را مرمت می‌کنند

«مهر» متفاوت دانش‌آموزان کلاته برفی

اگر فرزند من در این مدرسه هم درس نمی‌خواند، باز هم هرکاری از دستم برمی‌آمد، انجام می‌دادم.

محمدی ادامه می‌دهد: مادر حدتوان خودمان پای کار آمده ایم ولی مدرسه هنوز هم کمبودهایی دارد که باید برطرف شود. نیره سبحانی که مادریکی از دانش‌آموزان مدرسه است، می‌گوید: شکر خدا کارها را اهالی محله پیش برده‌اند؛ مادر این محله مدارس زیادی نداریم و باید از همین چند مدرسه محافظت کنیم.

● امسال خبری از سرما نیست

بچه‌های کلاته برفی این روزها شاید خوشحال‌ترین آدم‌های این محله باشند. این دانش‌آموزان قرار است از اول مهرماه به مدرسه‌ای متفاوت بروند، دبستانی که حالا به همت خیران و اهالی محله تجهیز می‌شود.

کمال محبی که دانش‌آموز این مدرسه است، می‌گوید: دستشان درد نکند. ما این روزها از جلو مدرسه که رد می‌شویم، می‌بینیم که دارند زحمت می‌کنند. ان شاء... امسال در شرایط بهتری درس بخوانیم.

صدراویزی هم از دانش‌آموزان این مدرسه است. او خوب به خاطر دارد که سال‌های قبل و در سرما چگونه سیستم گرمایش مدرسه شهید شیرودی مشکل داشت. صدرا می‌گوید: سال قبل چند بار وسایل گرمایشی قطع شد؛ به ناچار دلباس اضافه می‌پوشیدیم که سرما نخوریم. هم کلاسی‌هایم چند روز قبل در زمین بازی می‌گفتند امسال دیگر کلاس‌ها گرم است و از سرما خبری نیست؛ خیلی خوشحال شدم.

سیستم گرمایش و سرمایش و ظاهر بنای مدرسه صفاریان است که مشغول برطرف کردن آن هستیم. باروت کوب ضمن اشاره به ظرفیت فنی اهالی محله به همراهی و همکاری خیران در این ایام اشاره و ابراز امیدواری می‌کند با همدلی بیشتر خیران، مشکلات بزرگ‌تر مدرسه هم رفع شود.

● باید از مدرسه محافظت کنیم

تعدادی از اولیای دانش‌آموزان هم در این اقدام همراه شده‌اند تا در سال تحصیلی جدید، فرزندان‌شان در شرایط بهتری مشغول تحصیل شوند. سید حسین محمدی که فرزندش دانش‌آموز پایه سوم است، می‌گوید: این کارها وظیفه آموزش و پرورش است نه ما. ولی اهالی وقتی شرایط را این‌طور می‌بینند، احساس مسئولیت می‌کنند و دوست دارند برای فرزندان‌شان و رفاه‌شان کاری کنند. البته

بهشتی اگر واهی مشغول دیوارچینی هستند و در سوی دیگر برق کارسیم‌کشی می‌کند؛ جوشکار هم مشغول نصب نرده برای ایمن‌سازی پنجره‌هاست. خلاصه که همه اهالی کلاته برفی با هر تخصص و توانایی‌ای دست به دست هم داده‌اند تا دبستان محله را بازسازی کنند. این اقدام از سوی اعضای شورای اجتماعی محله، فعالان محلی و خیران صورت گرفته و شادی‌رابه دانش‌آموزان مدرسه صفاریان هدیه داده‌است. مهر امسال برای پیش از ۱۵ دانش‌آموز این مدرسه متفاوت آغاز می‌شود و بالاخره راهی مدرسه تازه تأسیس صفاریان می‌شوند.

● خیران و جهادگران پای جهاد علمی

اهالی محله کلاته برفی در این تابستان، مهر خود را برای بچه‌های محله‌شان جاری کرده‌اند. عباس باروت کوب که هماهنگی و امور این اقدام مردمی را به دست گرفته‌است، می‌گوید: مدرسه صفاریان چند سال قبل در مجاورت مدرسه شهید شیرودی تأسیس شد اما هیچ وقت به بهره‌برداری نرسید. متأسفانه در این مدت بسیاری از تجهیزات و وسایل این مدرسه به سرقت رفته‌است و حالا ما پای کار هستیم تا مدرسه کامل شود و تعدادی از دانش‌آموزان مدرسه شهید شیرودی به این دبستان منتقل شوند. او ادامه می‌دهد: ما این کار را با همدلی خودمان شروع کردیم. گروه جهادی شهید سلیمانی، شورای اجتماعی محله، برادران اهل تسنن و فعالان محلی، داوطلبانه کارهای عمرانی و فنی مدرسه را آغاز کردند. باروت کوب ادامه می‌دهد: بیشتر مشکلات حول مسائل عمرانی، برق‌کشی ساختمان،

نوجوان کاراته‌کار محله سیدرضی برای مدال‌های بیشتر تلاش می‌کند

«آقای قهرمان» خانواده رجبی

شده بودند مربی ام و باتشویق و راهنمایی به من انگیزه می‌دادند. در آن دوره هر پانزده شرکت‌کننده تیم ما دست پر برگشتند.

● شده حین تمرین یا بازی، آسیب جدی

بینی؟

بله، سال گذشته در چهارمین حضور در مسابقات بین‌المللی، زانوئ پای راستم به شدت آسیب دید و نتوانستم بازی را ادامه دهم و از دور رقابت‌ها حذف شدم.

● رمز موفقیت در میادین ورزشی را چه می‌دانی؟

تشویق و حمایت خانواده و فامیل خیلی مهم است. اعضای نزدیک خانواده، من را «آقای قهرمان»، صدا می‌کنند. این موضوع برای من خیلی انگیزه‌بخش است. اما مهم‌ترین عامل، برخورد صمیمانه و دلسوزانه و البته آموزش‌های خوب استاد عزیزان است.

● برای آینده ورزشی و شغلی چه برنامه‌ای داری؟

الان هر روز صبح برای تمرین ورزش‌های هوازی به پارک ملت می‌روم و تا شب ساعت هاتمرین می‌کنم. به امید اینکه در رقابت‌های جهانی حضور پیدا کنم. در مدرسه هم رشته کامپیوتر می‌خوانم و مهندسی آی‌تی و هوش مصنوعی، یکی از اهدافم برای آینده شغلی است.

● محله زندگی چقدر در موفقیت‌هایت نقش داشت؟

ما قبل از آمدن به محله سیدرضی در یکی از محلات منطقه ۱۰ سکونت داشتیم. باشگاه‌های ورزشی بسیاری در محل زندگی فعلی مان است، از جمله امید و زندگی، کاظمیان. دسترسی به باشگاه‌های خوب در موفقیت هر ورزشکاری بسیار مؤثر است.

● خاطره‌ای از آن مسابقه داری؟

من کمر بند سبز داشتم و حریفم کمر بند سیاه؛ دلیل آن هم بالاتر بودن سطح بچه‌های باشگاه ما بود و نتوانستم حریفم را شکست دهم. مادر بازی بعد، مسابقه‌ام با هم باشگاهی خود بود و ضعف‌های من را می‌دانست و بازی را واگذار کردم.

● شیرین‌ترین خاطره سال‌ها کاراته‌کار کردن برای تو چه بوده است؟

در یک مسابقه کشوری، مربی اصلی ام نتوانست تیم را همراهی کند و آن بازی، اولین حضور کشوری من بود. در آن رقابت‌ها که در دره نونهالان، نوجوانان و بزرگسالان برگزار می‌شد، حدود پانزده نفری حضور داشتیم. نوبت به من که رسید، همه دوستان و هم باشگاهی‌ها

سیرجانی حضور در هفت رقابت استانی و کسب هفت مدال از این مسابقات، چهار مدال کشوری و سه مدال بین‌المللی، افتخارات نوجوان ورزشکار محله سیدرضی است. آرتین رجبی، دانش‌آموز سال یازدهم، قهرمان کاراته استان خراسان رضوی است و با آنکه هفده سال بیشتر ندارد، نیمی از این هفده سال را روی تشک کاراته و به تمرین این ورزش گذرانده و در این بازه به صورت میانگین هر سال یکی دو تا مدال کسب کرده‌است.

● علاقه‌مندی‌ات به

ورزش رزمی از کجا شروع شد؟

شش ساله که بودم مدتی به باشگاه فوتسال رفتم اما به آن علاقه نداشتم. بعد از چند ماه پدرم در باشگاه شهید کاظمیان محله دانشجویی برای رشته کاراته ثبت نام کرد. مربی خوبی داشتم و علاقه‌ام به این رشته از همان جاشکل گرفت.

● در اولین رقابت چه مقامی کسب کردی؟

نخستین رقابتی که در آن حاضر شدم، مسابقات شهرستان مشهد در سالن تختی بود و دوم شدم.

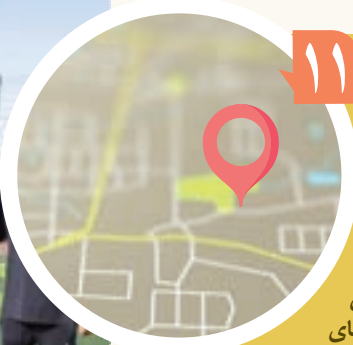
برای پیوستن به کاتال شهرآرامحله منطقه ۱۱ و ۱۲ کد QR را اسکن کنید

○ فضای هواداری رقابت‌های فوتبال پایه مشهد مهربان هم در نوع خودش جالب است. محسن اصلی که همراه یکی از تیم‌هاست، می‌گوید: یکی از صحنه‌های جالب این رقابت‌ها این بود که هواداران، همه تیم‌ها و همه زندگان گل راتشویق می‌کردند؛ چون اولویت اصلی یاری‌رساندن به کودکان بازمانده از تحصیل بود. حتی یک وقت‌هایی روی سکو، شعار «مشهد مهربان» را فریاد می‌زدیم.

○ پدر و مادر ورزشکاران، در این رویداد برای حمایت از فرزندان خود حاضر بودند. مرتضی خلیلی که فرزندش، الیاس از شرکت‌کنندگان رقابت است، می‌گوید: خیلی از بچه‌ها پیگیر بودند که چگونه می‌توانند به این طرح و بچه‌های نیازمند کمک کنند. به نظرم این اثرگذاری زیبا و ارزشمند است و این برنامه کار خودش را کرده است.

اولین دوره رقابت‌های فوتبال پایه «مشهد مهربان» برگزار شد گل‌کاشتن در دروازه مهربانی

بهشتی‌ا هم انرژی گذاشتند و از رقابت لذت بردند و هم دور هم تلاش کردند که صدای پویش «مشهد مهربان» شوند و این طرح مردمی را به همه شهروندان و به ویژه ورزشکاران و ورزش دوستان معرفی کنند. اولین دوره مسابقات فوتبال پایه جام مشهد مهربان با هدف جذب بیشتر کمک‌های مردمی به این پویش برگزار شد. این رقابت‌ها به همت معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۱۱ و با همکاری فعالان ورزشی برقرار شد. زمین چمن مصنوعی بوستان برکت، میزبان نوجوانان فوتبال‌بست بود و ابعاد پویش مردمی مشهد مهربان معرفی شد تا افراد بیشتری برای کمک به دانش‌آموزان بازمانده از تحصیل کمک کنند.

○ مسابقات فوتبال پایه مشهد مهربان فارغ از اهداف انسانی زیبایش با معرفی تیم‌ها و بازیکنان برتر پایان یافت. در رده سنی یازده سال، تیم‌های ستارگان توس و سورن توس اول و دوم شدند و در رده سنی سیزده سال، تیم‌های ستارگان توس و سورن توس ب اول و دوم شدند و با برگزاری مراسم اختتامیه و جشن پایانی جوایز خود را دریافت کردند. علاوه بر این از آقای گل‌ها و دروازه‌بانان برتر دوره سنی قدردانی شد.

○ گفت و گویا ورزشکاران این رقابت نشان می‌داد که آن‌ها هم متوجه تفاوت این مسابقات با بقیه رقابت‌های ورزشی شده‌اند. محمد طاهلا حتی درباره پویش مشهد مهربان می‌گوید: در این دوروز رقابت که با این طرح آشنا شده‌ام، به بقیه هم گفته‌ام در حد توانشان در طرح مشارکت کنند. امیدوارم با شروع مهر، همه بچه‌های شهر ما سرکلاس درس بنشینند.